

СПРАВКА

за отразяване на получените предложения при обществените консултации на
законопроект за изменение и допълнение на Закона за договорите за финансово обезпечение

Участник в обществената консултация	Предложение / Мнение	Приема/не приема предложението / мнението	Мотиви
<p>Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници (БАЛИП)</p>	<p>Основната бележка се отнася до предложената промяна в текста на чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗДФО. Предлага този текст да не бъде променян и да остане в досегашната си редакция.</p> <p>В Проекта се предлага чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗДФО, да бъде изменен по следния начин:</p> <p>„17. всяко <u>юридическо</u> лице, с изключение на едноличния търговец или дружество, което не е юридическо лице, при условие че другата страна по договора за финансово обезпечение е лице по т. 1 – 16.“</p> <p>Промяната въвежда забрана страна по договори за финансово обезпечение по този закон да могат да бъдат физически лица. Това от своя страна ще създаде правна несигурност по отношение на ефективното реализиране на финансовото обезпечение по сделки за финансиране с ценни книжа (СФЦК), страна по които са физически лица. Такива сделки са маржин заемните сделки, РЕПО сделките, даването в заем на ценни книжа и други подобни, както са дефинирани в Регламент (ЕС) 2015/2365 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно прозрачността при сделките за финансиране с</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Предлага се преходен период за привеждане в съответствие със закона:</p> <p>„§ 24. Законът влиза в сила три дни след обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на параграф 4, т. 1, буква „о“, който влиза в сила в шестмесечен срок от обнародването на закона в „Държавен вестник“.</p>

	<p>ценни книжа и при повторното използване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012.</p> <p>В България СФКЦ с физически лица се извършват предимно от инвестиционните посредници, управляващите дружества и банките. Към настоящия момент не съществува специална правна уредба за реализиране на финансовото обезпечение при СФЦК извън ЗДФО. До 2020 г. действаше Наредба № 16 от 07.07.2004 г. за условията и реда за извършване на маржин покупки, къси продажби и заем на финансови инструменти („Наредба № 16“), с която бе уреден режимът на реализиране на обезпечението при неизпълнение по тези видове сделки. Посочва, че след отмяната на наредбата няма специални законови разпоредби извън ЗДФО.</p> <p>Ако договорът е по ЗДФО, то инвестиционният посредник може веднага и без съдебна намеса да реализира обезпечението – да продаде закупените с паричен заем ценни книжа на клиента при поискване предоставяне на допълнително обезпечение (т. нар. „маржин кол“, когато пазарната стойност на обезпечението на клиента не е достатъчно за да покрие предоставения заем). От съществено значение при въпросния маржин кол е ценните книжа да бъдат продадени бързо по пазарна цена. По този начин се ограничават и поголеми загуби, които може да претърпи клиентът от евентуално забавяне при неблагоприятно движение на пазара. Използването на маржин кол е средство за управлени на рисковете, свързани с</p>		
--	--	--	--

	<p>инвестициите в ценни книжа, търгувани на капиталовия пазар. Ако физическите лица бъдат изключени от приложното поле на ЗДФО, то реализирането на обезпечението в случай на неизпълнение при СФЦК ще трябва да се извършва чрез съдебна намеса (по реда на Гражданския процесуален кодекс). Тъй като това би било пречка пред инвестиционните посредници да реализират бързо и ефективно обезпеченията на клиенти - физически лица, то с голяма вероятност може да се предположи, че ИП ще се въздържат да предоставят инвестиционни услуги по РЕПО сделки, маржин заеми и други СФЦК. Търговията на маржин с ценни книжа от страна на физическите лица на практика ще спре.</p> <p>Ако остане предложената в Законопроекта редакция на текста на чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗДФО РЕПО сделките с физически лица ще бъдат също поставени под въпрос. При това, РЕПО сделките са съществен инструмент на капиталовия пазар у нас, подпомагащ ликвидността му чрез различни механизми:</p> <ul style="list-style-type: none">• Липсва единен централизиран източник на статистика за РЕПО сделките у нас, но практиката на водещите инвестиционни посредници е, че над 95% от средствата получени като РЕПО-финансиране се използват за инвестиции в финансови инструменти, търгувани на „Българска фондова борса“ АД (БФБ). Това значително повишава ликвидността на националния регулиран пазар, стеснява		
--	---	--	--

	<p>спредовете и води до увеличаване на броя сделки и реализирани обороти с български акции и облигации;</p> <ul style="list-style-type: none">• От гледна точка на финансиращата страна, възможността спестителите да инвестират своите средства на паричния пазар под формата на РЕПО сделки при контролирано ниво на риск, открива за тях възможностите на капиталовия пазар у нас и за директни инвестиции в емитенти. Така, косвено, репо сделките спомагат за увеличаване на ликвидността и чрез привличане на спестители към пазара;• Следва да се има предвид, при РЕПО сделките има забрана да се сключват сделки с пълно прехвърляне на собствеността върху обезпечението с непрофесионални клиенти (т.нар. title transfer collateral arrangements). При РЕПО сделките с такива клиенти последните при съществуващата законова рамка запазват част от правомощията на правото на собственост върху ценните книжа, като има изградена стройна система за защита правата на клиентите: сделките се регистрират в единен регистър за РЕПО сделки в ЦД, където се отбелязват срокове и права на страните по сделките – право на глас, право на дивидент, право за участие в увеличение на капитала. Генерално има един добре работещ механизъм и при		
--	--	--	--

	<p>липса на централна финансираща институция/централен контрагент, ако се осъществят промените, заложи в Законопроекта, има риск да бъде разрушено едно от съществените постижения на капиталовия пазар в България, което функционира добре и съдейства за по-голямата ликвидност на пазара;</p> <ul style="list-style-type: none">• Чрез чисто пазарни механизми, у нас се е утвърдила благоприятна пазарна практика, при която haircut-ът (подстригването на цената) е достатъчно голям (обикновено около 50%), което създава едновременно достатъчно ниво на сигурност у финансиращата страна за успешното приключване на РЕПО сделката и задоволителен размер на финансираната сума за финансираната страна. Всичко това създава дългосрочно устойчив бизнес модел, който среща интересите на инвеститорите, склонни да поемат по-голямо, но контролирано ниво на риск и на спестителите, които ги финансират. „Страничният ефект“ от това е повишена ликвидност на сините чипове у нас, по-голям брой сделки и обеми, както и повече доверие в българския капиталов пазар;• Въвеждането на предложените промени би довело до сериозни спадове в цените на акциите, най-често служещи за		
--	---	--	--

	<p>обезпечение, особено ако промените влязат в сила в кратък срок. При мащабите на българския капиталов пазар това би се отразило негативно върху стойността на активите на институционалните инвеститори, като пенсионни и инвестиционни фондове, които инвестират в български финансови инструменти и в крайна сметка би довело до отлив на инвестиции от българския пазар и пренасочването им към чужди пазари.</p> <p>В контекста на всичко това считаме, че всякакво ограничаване на страните по сделките (физически лица, непрофесионални клиенти и др.) ще доведе до значително намаляване на интереса към пазара и неговата ликвидност, както и до директното му напускане от широк кръг инвеститори.</p> <p>Предвидимият ефект от промяната е, че единственият начин за търгуване със заемни средства за физическите лица ще станат договорите за разлика (CFD), които носят значително по-висок риск от стандартната покупка на ценни книжа, дори и със заемни средства.</p> <p>Следва да се подчертае, че в приложимата към дейността на ИП нормативна уредба няма забрана за сключване на СФЦК с физически лица, нито забрана да бъдат страна по договори за финансово обезпечение. Нещо повече, в Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) и Наредба № 58 за изискванията за защита на финансовите инструменти и</p>		
--	---	--	--

	<p>паричните средства на клиенти, за управление на продукти и за предоставяне или получаване на възнаграждения, комисиони, други парични или непарични облиги („Наредба № 58“) има въведени защитни механизми, касаещи финансовото обезпечение, предоставено от клиенти във връзка с инвестиционните услуги на инвестиционни посредници, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - забрана да се сключват сделки с прехвърляне на собствеността върху обезпечението с непрофесионални клиенти (т.нар. title transfer collateral arrangements); - специални изисквания при използване на предоставеното от клиентите обезпечение, било то с прехвърляне на собствеността върху него или без такова прехвърляне. <p>Законодателният пакет MIFID II въвежда строги изисквания към дейността на инвестиционните посредници по отношение на защита на клиентите и техните активи, включително оценка за подходяща услуга, предоставяне на информация за рисковете и много други дейности и действия, но не въвежда забрана клиенти – физически лица да бъдат страна по договор за финансово обезпечение.</p> <p>Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 година относно финансовите обезпечения в действителност изключва физическите лица като страна по договор за финансово обезпечение по смисъла на самата директива, като държавите – членки имат собствена уредба на материята касаеща физическите</p>		
--	--	--	--

	<p>лица. Целта на директивата не е да защити потребителите на финансови услуги, а да създаде общностен режим за предоставяне на ценни книжа и парични средства като обезпечение, с което да улесни трансграничното предоставяне и реализиране на финансово обезпечение. Липсата на отделна уредба по отношение на СФЦК извършвани с физически лица в България на практика ги изключва от активно участие пазара на ценни книжа, макар и за техните сделки с клауза за финансово обезпечение да е предвидена защита в пакета MiFID II, имплементиран и в българското законодателство.</p> <p>В тази връзка бихме предложили да се направи проучване на практиката в други държави членки на Европейския съюз и да бъдат дадени конкретни предложения за законодателни промени по отношение на справедливо и ефективно реализиране на финансовото обезпечение предоставено от физически лица.</p> <p>В рамките на краткия период за консултация по Проекта считаме, че няма възможност да бъдат предложени конкретни текстове. Поради тази причина, предлагаме промяната в чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗДФО да не бъде приета сега, а да бъде отложена, докато не се приеме съответният режим, касаещ физическите лица.</p> <p>Алтернативно предлагаме, в случай че бъде приет Законопроектът в настоящата му редакция, то измененията на чл. 3, ал. 1, т. 17 да влязат в сила поне една година след обнародването на ЗИД на ЗДФО, тъй като ще е необходимо време на ИП, които имат</p>		
--	--	--	--

	<p>договори, включващи клаузи за финансово обезпечение, да променят тези договори и бизнес модела си. Предлагаме да се проведе експертна среща на представители на Министерството на финансите, Комисията за финансов надзор и Българската асоциация на лицензираните инвестиционни посредници, на която да се обсъдят възможните варианти за редакция на текста на чл. 3, ал. 2, т. 17 от ЗДФО, като се използват сравнителноправни образци от законодателствата на другите държави членки и като се отчита обстоятелството, че европейската и националната правна рамка не възпрепятстват сключването на договори за финансово обезпечение от страна на финансовите институции като банки, ИП и УД с физически лица, но предложената в Законопроекта промяна би довела до изключване реализацията на обезпечението по реда на ЗДФО, което би редуцирало правната сигурност при такива сделки и би имало негативен ефект върху пазарната дисциплина. В тази връзка, с оглед постигане на баланс, бихме предложили, ако физическите лица бъдат изключени от обхвата на ЗДФО, то да бъде създаден текст, който да предвижда съответното приложение на чл. 11 („Реализация на обезпечението“) от ЗДФО при РЕПО сделки, маржин сделки и заем на ценни книжа, извън обхвата на ЗДФО, страни по които са (i) включително физически лица и (ii) лица по чл. 3, ал. 1, т. 4-5 и 7-9.</p>		
--	---	--	--

<p>„Аларик Секюритис“ ООД</p>	<p>Предлага текстът на чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗДФО да не бъде променян и да остане в досегашната редакция. В Проекта се предлага чл. 3, ал. 1, точка 17 от ЗДФО, да бъде изменена по следния начин:</p> <p><i>„17. всяко юридическо лице, при условие че другата страна по договора за финансово обезпечение е лице по т. 1 – 16.“.</i></p> <p>Промяната въвежда забрана страна по договори за финансово обезпечение по този закон да могат да бъдат физически лица. Това от своя страна ще създаде правна несигурност по отношение на ефективното реализиране на финансовото обезпечение по сделки за финансиране с ценни книжа (СФЦК), страна по които са физически лица. Такива сделки са маржин заемните сделки, репо сделките, даването в заем на ценни книжа и други подобни, както са дефинирани в Регламент (ЕС) 2015/2365 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно прозрачността при сделките за финансиране с ценни книжа и при повторното използване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012.</p> <p>В България СФКЦ с физически лица се извършват предимно от инвестиционните посредници, управляващите дружества и банките. Към настоящия момент не съществува специална правна уредба за реализиране на финансовото обезпечение при СФЦК извън ЗДФО. До 2020 г. действаше Наредба № 16 от 07.07.2004 г. за условията и реда за извършване на маржин покупки, къси продажби и заем на финансови инструменти, с която бе уреден</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Предлага се преходен период за привеждане в съответствие със закона:</p> <p>„§ 24. Законът влиза в сила три дни след обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на параграф 4, т. 1, буква „о“, който влиза в сила в шестмесечен срок от обнародването на закона в „Държавен вестник“.</p>
-----------------------------------	--	----------------------------	--

	<p>режимът на реализиране на обезпечението при неизпълнение по тези видове сделки. След отмяната на наредбата няма специални законови разпоредби извън ЗДФО.</p> <p>Ако договорът е по ЗДФО, то инвестиционният посредник може веднага и без съдебна намеса да реализира обезпечението – да продаде закупените с паричен заем ценни книжа на клиента при маржин кол (когато обезпечението на клиента не е достатъчно за да покрие предоставения заем). От съществено значение при т.нар. маржин кол е ценните книжа да бъдат продадени бързо по пазарна цена. По този начин се ограничават и по-големи загуби, които може да претърпи клиента от евентуално забавяне. Ако физическите лица бъдат изключени от приложното поле на ЗДФО, то реализирането на обезпечението в случай на неизпълнение при СФЦК ще трябва да се извършва чрез съдебна намеса (ГПК). Тъй като това би било пречка пред инвестиционните посредници да реализират бързо и ефективно обезпеченията на клиенти физически лица, то с голяма вероятност може да се предположи, че посредниците ще се въздържат да предоставят инвестиционни услуги по репо сделки, маржин заеми и други СФЦК. Търговията на маржин с ценни книжа от страна на физическите лица на практика ще спре. Единственият начин за търгуване със заемни средства за физическите лица ще станат договорите за разлика, които носят значително по-висок риск от стандартната покупка на ценни книжа, дори и със заемни средства.</p>		
--	---	--	--

	<p>В приложимата към дейността на инвестиционните посредници нормативна уредба няма забрана за сключване на СФЦК с физически лица, нито забрана такива лица да бъдат страна по договори за финансово обезпечение. Нещо повече, в Закона за пазарите на финансови инструменти и Наредба № 58 от 28.02.2018 г. за изискванията за защита на финансовите инструменти и паричните средства на клиенти, за управление на продукти и за предоставяне или получаване на възнаграждения, комисиони, други парични или непарични облаги има въведени защитни механизми, касаещи финансовото обезпечение предоставено от клиенти във връзка с инвестиционните услуги на инвестиционни посредници, като: - забрана да се сключват сделки с прехвърляне на собствеността върху обезпечението с непрофесионални клиенти (т.нар. title transfer collateral arrangements); - специални изисквания при използване на предоставеното от клиентите обезпечение, било то с прехвърляне на собствеността върху него или без такова прехвърляне. Законодателният пакет MIFID II въвежда строги изисквания към дейността на инвестиционните посредници по отношение на защита на клиентите и техните активи, включително оценка за подходяща услуга, предоставяне на информация за рисковете и много други дейности и действия, но не въвежда забрана клиенти – физически лица да бъдат страна по договор за финансово обезпечение.</p>		
--	---	--	--

	<p>Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 година относно финансовите обезпечения в действителност изключва физическите лица като страна по договор за финансово обезпечение по смисъла на самата директива, като държавите – членки имат собствена уредба на материята касаеща физическите лица. Целта на директивата не е да защити потребителите на финансови услуги, а да създаде общностен режим за предоставяне на ценни книжа и парични средства като обезпечение, с което да улесни трансграничното предоставяне и реализиране на финансово обезпечение. Липсата на отделна уредба по отношение на СФЦК извършвани с физически лица в България на практика ги изключва от активно участие пазара на ценни книжа, макар и за техните сделки с клауза за финансово обезпечение да е предвидена защита в пакета MiFID II имплементиран и в българското законодателство.</p> <p>В тази връзка бихме могли на направим проучване на практиката в други европейски държави и да дадем конкретни предложения за законодателни промени по отношение на справедливо и ефективно реализиране на финансовото обезпечение предоставено от физически лица. В рамките на краткия период за консултация по законопроекта обаче нямаме възможност да предложим конкретни текстове. Поради тази причина, предлагаме промяната в чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗДФО да не бъде приета сега, а да бъде отложена докато не се приеме</p>		
--	---	--	--

	<p>съответния режим касаещ физическите лица. Алтернативно предлагаме, в случай че бъде приет законопроектът в настоящата му редакция, то измененията на чл. 3, ал. 1, т. 17 да влезнат в сила поне една година след приемане на ЗИД ЗДФО, тъй като ще е необходимо време на инвестиционните посредници, които имат договори, включващи клаузи за финансово обезпечение, да променят тези договори и бизнес модела си.</p>		
<p>Адвокатски дружества „Стоянов и Цекова“ (в сътрудничество със Schoenherr Rechtsanwaelte) и „Цветкова, Бебов и съдружници“ (член на Eversheds Sutherland)</p>	<p>В чл. 1, ал. 1 се предлага да се направят следните допълнения: <i>(1) Този закон урежда сключването, съдържанието, действието и доказването на договорите за финансово обезпечение, както и предмета, действието и доказването на приключващото нетиране.</i></p>	Не се приема.	Не е наложително изрично пояснение в чл. 1 от закона по отношение на доказването. Директива 2002/47/ЕО изрично регламентира правилата за доказване на предоставянето на финансовото обезпечение.
	<p>Предлага се следната пояснителна редакция на чл. 3, ал. 1, т. 16: <i>16. юридическо лице, което действа за сметка на едно или повече лица, явяващи се притежатели на облигации или други дългови ценни книжа, както и на лица по т. 1 - 15, или</i></p>	Не се приема.	Предложението разширява необосновано персоналия обхват.
	<p>В чл. 4, ал. 5 се предлага да се направи следната редакция: <i>(5) Стойността на финансовите инструменти се определя според пазарната цена на финансовите инструменти, освен ако е уговорено друго. Страните по договора могат да се договорят относно процедурата за оценка на финансовите инструменти и за определяне приложимия обменен курс към паричните вземания.</i></p>	Не се приема.	Предложението не отчита обстоятелството на какъв пазар е формирана пазарната цена на инструмента. Съгласно действащата разпоредба в ЗДФО стойността на финансовите инструменти, които се търгуват на капиталов пазар, се определя според пазарната им цена на съответния капиталов пазар, като страните имат право да уговорят друга стойност.

С цел избягване на неяснота при тълкуването на чл. 4, ал. 7 във вр. с ал. 1 се предлага следната пояснителна редакция: <i>(7) Финансовото обезпечение включва и дохода, създаден от използваните като обезпечение финансови инструменти, парични вземания или вземания по кредити освен ако договорът или закон предвижда друго.</i>	Не се приема.	Вземанията по кредит са дефинирани като парични вземания.	
В чл. 6 се предлага да се създаде следната нова ал. 6: <i>(6) Освен ако е уговорено друго, възникването, действието и доказването на договора за финансово обезпечение и предоставянето на финансово обезпечение не зависи от изпълнението на други формални действия.</i>	Не се приема	Директива 2002/47/ЕО изрично регламентира правилата за доказване на предоставянето на финансовото обезпечение.	
Предлага се следната редакция на уводното изречение на чл. 7, ал. 2: <i>(2) Финансовите задължения по ал. 1 включват:</i>	Не се приема.	Предложението има технически характер и не допринася за по-голяма яснота на разпоредбата.	
С оглед създаване на допълнителна яснота се предлага следната редакция в чл. 8, ал. 6: <i>(6) При договор за залог правото на ползване върху финансовото обезпечение остава в сила, ако правото на собственост върху финансовото обезпечение премине от обезпечителя към трето лице.</i>	Не се приема.	Предложението е неотносимо към промените, които са предмет на обществено обсъждане по ЗИД на ЗДФО и тяхната цел.	
Предлага се следната редакция на чл. 9, ал. 6: <i>(6) Уговореното право на обезпечителя да замести финансовото обезпечение, да оттегли финансовото обезпечение в надхвърлящ необходимия за обезпечение размер или в случай на вземания по кредити,</i>	Не се приема.	Предложението е неотносимо към промените, които са предмет на обществено обсъждане по ЗИД на ЗДФО и тяхната цел.	

	<p><i>правото да събира постъпленията от тях не води до недействителност и не засяга предоставянето на финансово обезпечение и упражняването на правата върху финансовото обезпечение, предоставено на обезпеченото лице.</i></p>		
	<p>В чл. 10, ал. 1 се предлагат следните допълнения: <i>(1) В случай на неизпълнение на договор за финансово обезпечение:</i> 1. <i>обезпеченото лице има право да реализира или придобие финансовото обезпечение без съдебна намеса, и/или</i> 2. <i>може да се извърши или настъпва приключващо нетиране по чл. 12а, ако в договора е включена разпоредба за приключващо нетиране.</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Съгласно Директива 2002/47 двете действия, посочени в т. 1 и 2, се прилагат алтернативно. Приключващо нетиране по отношение на финансови обезпечения може да се извърши, ако е уговорено в договор. ЗИД на ЗДФО не предвижда възможност за автоматизъм.</p>
	<p>В чл. 11, ал. 3, т. 4 да се направи следното допълнение: 4. <i>изтичане на допълнителен срок или изпълнението на други формални действия.</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е неотносимо към промените, които са предмет на обсъждане и тяхната цел. Директива 2002/47 не предвижда „изпълнението на други формални действия“ освен „изтичането на допълнителен срок“.</p>
	<p>В чл. 11, ал. 4 се предлага следното допълнение: <i>(4) Ако при неизпълнение финансовото обезпечение е реализирано, обезпеченото лице не по-късно от следващия работен ден след реализирането изпраща до длъжника и обезпечителя информация за погасените финансови задължения и за техния размер.</i></p>	<p>Приема се.</p>	
	<p>Предлагат се следните редакции в чл. 11, ал. 6 с цел облекчаване на приложението на правната уредба:</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е неотносимо към промените, които са предмет на обществено обсъждане по ЗИД на ЗДФО</p>

	<p>(б) При неизпълнение по прехвърлителен договор се погасява задължението на обезпеченото лице да върне на обезпечителя първоначалното или равностойно финансово обезпечение и обезпеченото лице се удовлетворява до стойността на финансовото обезпечение, като запазва правото на собственост, включително при прекратителни процедури спрямо обезпечителя.</p>		и тяхната цел.
	<p>В чл. 12 се предлага ал. 2 да бъде заличена, като на нейно място продължат да се прилагат общите давностни срокове.</p>	Не се приема.	Предложението е неотносимо към промените, които са предмет на обществено обсъждане по ЗИД на ЗДФО и тяхната цел.
	<p>С оглед отстраняване на техническа грешка се предлага следната редакция на чл. 12а, ал. 2, т. 1: <i>1. задълженията на страните стават незабавно изискуеми и се превръщат в задължения за плащане на парична сума, равна на изчислената им текуща стойност, или се прекратяват и се заместват от задължение за плащане на такава сума, и/или</i></p>	Приема се.	
	<p>В чл. 12а, ал. 3 се предлага следното допълнение: <i>(3) Освен ако е уговорено друго, финансовите задължения по чл. 12б, ал. 1, които са предмет на отделни договори, но са обхванати от разпоредба за приключващо нетиране, при настъпване на изпълнително събитие се разглеждат като задължения по един общ договор, който се прекратява съгласно уговореното между страните в цялост, независимо дали към датата на настъпване на събитието отделните договори са били</i></p>	Не се приема.	Тази разпоредба се отнася за действията на синдика, който действа съобразно закона, а не съобразно уговореното между страните.

	<i>частично или изцяло едностранно изпълнени.</i>		
	В чл. 12а, да се добави следната нова ал. 4: <i>(4) Стойността на задълженията се определя според пазарната им цена, освен ако е уговорено друго. Страните по договора, предвиждащ приключващо нетиране, могат да се договорят относно процедурата за оценка на задълженията и за определяне на приложимия обменен курс към паричните вземания.</i>	Не се приема.	Предвид естеството на финансовите задължения, за които може да се прилага приключващо нетиране, изрична разпоредба не е необходима и би била неприложима.
	В чл. 12в, ал. 1, т. 1 се предлага следната редакция: <i>1. лице по чл. 3, ал. 1, т. 1 – 1б;</i>	Приема се.	
	В чл. 12в, ал. 2 се предлага следната редакция: <i>(3) Страна по договор по чл. 12а, ал. 1 може да бъде и лице от друга държава, което по националното си право има право да извършва сделки с финансови задължения, посочени в чл. 12б, ал. 1.</i>	Не се приема.	Предложението има редакционен характер, възприет е друг подход.
	В уводното изречение на чл. 13, ал. 2 се предлага следната редакция: <i>(2) При настъпване на изпълнително събитие може да се извърши приключващо нетиране съгласно уговореното между страните независимо от...</i>	Не се приема.	Предложението има редакционен характер, възприет е друг подход.
	В чл. 13, ал. 3 да се направи следната редакция: <i>(3) Действието на разпоредба за приключващо нетиране не зависи от изпълнението на изискванията по чл. 11, ал. 3, освен ако е уговорено друго.</i>	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 13, ал. 3 урежда приключващо нетиране в контекста на реализиране на финансово обезпечение; предложената редакция не съответства на целта и смисъла на разпоредбата.
	В чл. 14а се предлага ал. 4 да бъде заличена.	Приема се.	

	<p>В §1, т. 7 от допълнителните разпоредби да бъде направено следното пояснение:</p> <p><i>7. „Изпълнително събитие“ е неизпълнение на финансово задължение по чл. 12б или друго подобно събитие, уговорено между страните или предвидено в закон, при настъпването на което обезпеченият има право да реализира или да усвои финансовото обезпечение по договор за финансово обезпечение и/или при настъпването на което се извършва приключващо нетиране съгласно уговореното между страните по договор с разпоредба за приключващо нетиране.</i></p>	Не се приема.	Предложението на вносителя отговаря в по-голяма степен на целите на закона.
Асоциация на банките в България	<p>1. В заглавието на чл. 7 предлага, вместо предвидения в законопроекта израз: „по договор за финансово обезпечение“ да се добави изразът: „за целите на финансовото обезпечение“, използван в новата редакция на алинея 1 на чл. 7.</p> <p>Излага съображения, че пораждащият финансовите задължения договор обичайно е различен от договора, с който се учредява обезпечението и смятаме, че терминологично е по-коректно да се направи това разграничение, за да се избегнат буквални тълкувания и спорове в бъдеще.</p>	Не се приема.	Предложението има редакционен характер, възприет е друг подход.
	<p>2. По измененията в чл.10</p> <p>2.1.В заглавието на чл. 10 се предвижда думите „и клауза за нетиране“ се заменят с „на договор за финансово обезпечение“.</p> <p>Предлага вместо в заглавието думите „и клауза за нетиране“ да се заменят с „на договор за финансово обезпечение“, да се допълнят с „и</p>	Не се приема.	Избран е друг правнотехнически подход. С предложения текст се прецизира термина, несъответстващ на действащата нормативна уредба. Изразът „клауза за нетиране“ е заличен, тъй като законът борави с понятието „приключващо нетиране“ и съответно с „договор с разпоредба за приключващо нетиране“.

	<p>клауза за нетиране“, като текста придобие следната редакция: „Неизпълнение на договор за финансово обезпечение и клауза за нетиране“</p>		
	<p>2.2. В законопроекта се предвижда ал. 1 точка 2 да се измени така: <i>„2. може да се извърши приключващо нетиране по чл. 12а, ако в договора е включена разпоредба за приключващо нетиране.“</i> Предлага текстът на сегашната точка 2 да се запази, като предложения нов текст бъде въведен, но като точка 3, както следва: „3. може да се извърши приключващо нетиране по чл. 12а, ако в договора е включена разпоредба за приключващо нетиране.“</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложената редакция създава противоречие при тълкуването и прилагането на разпоредбите.</p>
	<p>2.3. Предвижда се алинея 2 да се отмени. Предлага ал. 2 да не бъде отменяна. Излага следните съображения във връзка с предложенията, направени по-горе: Доколкото обхватът на приключващото нетиране е ограничен, от една страна, с оглед страните по договора (участници на финансовите пазари, които имат право съгласно националното си законодателство да сключват определени видове договори) и от друга страна, с оглед предмета на договора (определени видове финансови инструменти, най-често извънборсово търгувани деривати, репо сделки, заеми на ценни книжа и други сделки за финансиране с ценни книжа), то обхватът на клаузата за нетиране е доста по-широк и намира приложение по отношение на</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>ЗДФО въвежда в националното законодателство разпоредбите на Директива 2002/47/ЕО относно финансовите обезпечения, която регламентира механизма на приключващото нетиране. С предложената редакция се прецизира разпоредбата, съобразно текста на директивата. Директива 2002/47/ЕО урежда единствено приключващото нетиране, и следователно другите видове нетиране не са в предметния ѝ обхват. Страните са свободни да уреждат другите си задължения, както пожелаят съобразно общия принцип за свобода на договаряне.</p>

	<p>всички финансови задължения, изброени в чл. 7, ал. 1 ЗДФО.</p> <p>В тази връзка следва да бъде отбелязано, че съгласно чл. 10, ал. 2 ЗДФО, при неизпълнение задълженията на страните: 1. стават незабавно изискуеми и се превръщат в задължения за плащане на сума, равна на изчислената им текуща стойност, или се прекратяват и се заместват от задължение за плащане на такава сума, и/или 2. се погасяват до размера на по-малкото от тях, като страната, дължаща по-голямата сума, остава да дължи на другата страна сума, равна на превишението.</p> <p>Следва да се има предвид, че при неизпълнение и настъпване на частична предсрочната изискуемост длъжникът губи преимуществото на срока, но само по отношение на съответната част от неговите задължения, като останалата неизискуема част от задълженията продължават да бъдат валидни договорните условия. <u>Следователно, клаузата за нетиране не във всички случаи има за последица прекратяване всички сключени сделки между страните и тяхното заместване от едно нетно задължение.</u></p> <p><u>С оглед на това, приключващото нетиране не следва да заменя или изключва клаузата за нетиране, а да се прилага наред, заедно с нея.</u></p> <p>Само по този начин би се постигнала целта, посочена в мотивите на законопроекта, а именно по-правилно управление на кредитния риск от страна на кредитните институции. Още повече, че със законопроекта се предлага промяна в наименованието на закона, която да</p>		
--	--	--	--

	<p>отрази разширяването на предметния му обхват, а не неговото ограничаване, каквото би се случило с предлаганите промени в чл. 10 ЗДФО. Изключването на една от формите за нетиране, а именно – двустранно нетиране при неизпълнение чрез прилагане на клаузата за нетиране, на практика ограничава съществено възможностите на обезпеченото лице по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДФО да се удовлетвори от учреденото в негова полза финансово обезпечение, в рамките на съответните договорни условия и срокове.</p> <p>Отделно изключването на клауза за нетиране на практика противоречи на основния принцип на свободата на договаряне, като създава риск и от изкуствено въвеждане в състояние на неплатежоспособност на лицата – обезпечители, предвид императивната разпоредба на новосъздадената ал. 3 на чл. 12а от законопроекта, която предвижда, че:</p> <p>„(3) Освен, ако не е уговорено друго, финансовите задължения по чл. 12б, ал.1, които са предмет на отделни договори, но са обхванати от разпоредба за приключващо нетиране, при настъпване на изпълнително събитие се разглеждат като задължения по един общ договор, който се прекратява в цялост, независимо дали към датата на настъпване на събитието отделните договори са били частично или изцяло едностранно изпълнени“.</p> <p>В този смисъл счита, че редакцията на разпоредбата на чл. 12а, ал. 3 ще се отрази</p>		<p>Проектът на ЗИД на ЗДФО цели да създаде сигурност в гражданския оборот, като даде защита на механизма на приключващото нетиране в евентуално производство по несъстоятелност, което ще увеличи доверието при сключване на сделки с български контрагенти и ще даде гаранция за защита на чуждестранните контрагенти, опериращи на местния финансов пазар.</p> <p>Разпоредбата на чл. 12а, ал. 3 от ЗИД на ЗДФО цели именно да защити страните по споразумения с разпоредба за приключващо нетиране, а не да влоши търговския оборот и да създаде риск от „изкуствено въвеждане в състояние на неплатежоспособност на лицата – обезпечители“.</p>
--	--	--	---

	негативно върху сигурността на търговския оборот.		
	<p>3. В чл. 12, ал. 1 се предвижда думите „<i>при влизане в сила на клаузата за нетиране или</i>” се заличат, след думата „<i>след</i>“ да се добави „<i>извършване на приключващо нетиране по договор за финансово обезпечение</i>“ и да се постави запетая.</p> <p>Предлага в чл. 12, ал. 1 думите „при влизане в сила на клаузата за нетиране или” да не се заличават, а вместо това предложените текстове бъдат допълнени и да придобият следната редакция :</p> <p>„Чл. 12 (1). <i>Ако при влизане в сила на клаузата за нетиране или извършване на приключващо нетиране по договор за финансово обезпечение, или след реализиране на финансовото обезпечение, или погасяване задължението на обезпеченото лице да върне финансовото обезпечение на обезпечителя, се окаже, че получената сума надвишава вземането на обезпеченото лице, разликата незабавно се изплаща на обезпечителя.</i>“</p> <p>Съображенията ни в подкрепа на така направеното предложение са изложени по-горе в т. 1.</p>	Не се приема.	Предложената редакция създава противоречие при тълкуването и прилагането на разпоредбите.
	<p>4. Предлагаме в чл. 12а, ал. 2, т. 1 да се заличи думата „<i>нетна</i>“:</p> <p>Съображенията ни са, че задълженията на страните стават незабавно изискуеми и се превръщат в задължения за плащане на парична сума, равна на изчислената им текуща нетна стойност, или се прекратяват и се</p>	Приема се.	

	<p>заместват от задължение за плащане на такава сума.</p> <p>От систематичното тълкуване на предложените чл. 12а, ал. 2, т. 1 и т. 2 изглежда, че включването на думата „нетна“ в т. 1 от чл. 12а, ал. 2 е резултат от техническа грешка, доколкото погасяването на насрещните задължения на страните чрез тяхното нетиране се урежда в т. 2 от същата разпоредба, докато т. 1 урежда елементи от механизма на приключващо нетиране, които предхождат „нетирането“ в тесен смисъл.</p> <p>В допълнение, формулировката „текуща нетна стойност“ противоречи на съответстващата формулировка в дефиницията за „разпоредба за приключващо нетиране“ в чл. 2, пара. 1, б. „н“, подточка (i) от Директива 2002/47/ЕО. Това създава съмнения относно правилното транспониране на посочената директива в българското законодателство.</p>		
	<p>5. В законопроекта се предлага нов чл. 12б, в който т. 2 на ал. 1 гласи следното: <i>„т. 2 задължения по финансови инструменти по чл. 4, т. 4 – 10 от Закона за пазарите на финансови инструменти, без значение дали се търгуват на място на търговия;“</i></p> <p>Предлага в чл.12б, ал. 1, т. 2 думите <i>„финансови инструменти“</i> да се заменят с <i>„договори за деривати“</i>.</p> <p>Излага съображения, че доколкото част от договорите за деривати, посочени в чл. 4, т. 4 до 10 от ЗПФИ, не представляват финансови инструменти, когато не се търгуват на място на търговия (напр. чл. 4, т. 6 от ЗПФИ), е по-</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>§ 11. Създава се чл. 12б: <i>„Обхват на приключващото нетиране</i> Чл. 12б. (1) Приключващо нетиране може да се извършва по отношение на следните финансови задължения: 1. задължения, обезпечени с договор за финансово обезпечение по реда на този закон или с еквивалентни договори, сключени съгласно правото на друга държава, както и други задължения по тези договори; 2. задължения по деривативни договори по чл. 4, т. 4 – 10 от Закона за пазарите на финансови инструменти, без значение</p>

	<p>прецизно препратката към основанието за задълженията в чл. 12б, ал. 1, т. 2 да бъде към родовото понятие „договори за деривати“, което се използва в чл. 4, т. 4 до 10 от ЗПФИ, вместо към техническото понятие „финансови инструменти“.</p>		<p>дали се търгуват на място на търговия; 3. задължения по сделки с уговорка за обратно изкупуване (репо сделки) и сделки за получаване в заем на ценни книжа с предмет финансови инструменти по чл. 4, т. 1 – 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти; 4. задължения по договори за покупко - продажба или други договори, различни от изброените по т. 3, с предмет финансови инструменти по чл. 4, т. 1–3 от Закона за пазарите на финансови инструменти.“</p>
	<p>6. По измененията в чл. 13 6.1. В законопроекта се предлага заглавието на чл. 13 да се измени, както следва: <i>„Извършване на приключващо нетиране“.</i> Предлага заглавието се измени така: <i>„Прилагане на клауза за нетиране и извършване на приключващо нетиране“.</i> Съображения ни в подкрепа на така направеното предложение са изложени в коментарите по т. 1.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложената редакция създава противоречие при тълкуването и прилагането на разпоредбите.</p>
	<p>6.2. Предлага се основният текст на ал. 2 да се измени, както следва: <i>„(2) Освен ако е уговорено друго, при настъпване на изпълнително събитие може да се извърши приключващо нетиране независимо от:“;</i> Предлагаосновният текст на ал. 2 да бъде изменен така: <i>„2) Освен ако е уговорено друго, при настъпване на изпълнително събитие клаузата за нетиране или приключващо</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложената редакция създава противоречие при тълкуването и прилагането на разпоредбите.</p>

	<p><i>нетиране може да се извърши независимо от:</i>“</p>		
	<p>6.3. В ал. 3 се предлага думите „<i>клаузата за нетиране</i>“ се заменят с „<i>разпоредба за приключващо нетиране, която е част от договор за финансово обезпечение</i>“ и се поставя запетая.</p> <p>Предлага в ал. 3 думите „<i>клаузата за нетиране</i>“ да останат, като към тях се добави „<i>разпоредба за приключващо нетиране, която е част от договор за финансово обезпечение</i>“, като текста придобие следната редакция:</p> <p>„(3) Действието на клаузата за нетиране и разпоредба за приключващо нетиране, която е част от договор за финансово обезпечение не зависи от изпълнението на изискванията по чл. 11, ал. 3, освен ако е уговорено друго.“</p> <p>Съображенията ни за предложението са, че по подобие на договорите за финансово обезпечение и за разпоредбите за приключващо нетиране по договорите с разпоредба за приключващо нетиране следва да бъдат създадена възможност за тяхното извънсъдебно извършване при условията на чл. 11, ал. 3. По този начин се дава завършена защита на тези споразумения, каквато законът е предвидил и за финансовите обезпечения, с цел сигурност на оборота и безусловното, безспорно и окончателно уреждане на конкретно определените задължения по чл. 126 от проекта.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложената редакция не съответства на целта и смисъла на разпоредбата. Разпоредбата на чл. 11 от ЗДФО и в частност ал. 3 регламентира реализирането на финансови обезпечения по договори за финансово обезпечение и предвидените в чл. 11 правила са приложими единствено спрямо финансовите обезпечения. Договор за финансово обезпечение може да има разпоредба за приключващо нетиране, но не всеки договор с разпоредба за приключващо нетиране непременно е договор за финансово обезпечение.</p>
	<p>7. Предлага <i>отпадане на новопредложения текст на 14а, ал. 3 и ал. 4</i> от проекта, от които се създава несигурност на договора с</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Алинеи 3 и 4 от чл. 14а са заличени от законопроекта, като ал. 5 от същия член става ал. 3.</p>

	<p>разпоредба за приключващо нетиране и извършеното по него нетиране при несъстоятелност и създаване на нова т. 3 към § 23 от проекта. Предлага, също така, редакция на <i>ал. 5 на чл. 14а.</i></p> <p>Съображенията ни са, че защитата на договорите с разпоредба за приключващо нетиране следва да бъде безусловна при несъстоятелност. Това е тяхната най-силна характеристика, която ги прави стабилни и сигурни средства за уреждане на отношенията на страните по конкретни сделки. Не случайно предметът на договорите за финансови обезпечения е силно лимитиран, има ограничения за субектите, които могат да бъдат страна по договорите с разпоредба за приключващо нетиране, както и за задълженията, които могат да бъдат предмет на такъв договор. Този подход е възприет в законопроекта и за задълженията, които могат да бъдат предмет на уговорка за приключващо нетиране, съгласно чл. 12б от законопроекта. Затова смятаме, че нетирането на такива задължения трябва да бъде безусловно защитено при несъстоятелност и да не се въвеждат критерии или обстоятелства, при които да може да бъде атакувано сключването на договорите с разпоредба за приключващо нетиране или извършено с тях приключващо нетиране, основаващи се на знание на кредитора за неплатежоспособността/свръхзадължеността на насрещната страна. Целта на приключващото нетиране е да защити кредитора при неплатежоспособност/</p>		<p>Защитата на приключващото нетиране в производство по несъстоятелност е дотолкова доколкото не се накърняват правата на останалите кредитори от масата на несъстоятелността. Правилата за нищожност, унищожаемост и недействителност на сделките следва да се прилагат спрямо приключващото нетиране, за да се избегнат злоупотреби и умишлено увреждане на трети страни.</p>
--	---	--	---

	<p>свърхзадълженост на насрещната страна. Създаването на несигурност в това отношение не следва да се допуска, както при договори за финансови обезпечения, така и на основание сключен договор с разпоредба за приключващо нетиране.</p> <p>Текстът на ал. 3 на новопредложения чл. 14а на практика възпроизвежда правилото и логиката на чл. 645, ал. 3 от ТЗ, която в действителност създава несигурност на прихващането и от там и на нетирането при несъстоятелност на длъжника, срещу когото се извършва прихващането и нетирането. Смятаме, че целта на разпоредбите на специалния закон – ЗДФО е да се изключи приложението на чл. 645, ал. 3 от ТЗ. Това се доказва и от действащото правило чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДФО, което е: „клаузата за нетиране се прилага независимо от започването или продължаването на прекратителна процедура или оздравителни мерки по отношение на обезпечителя и/или обезпеченото лице“.</p> <p>Тъй като чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДФО се запазва в новия проект и важи и за договорите с разпоредба за приключващо нетиране, сме на мнение, че въвеждането на чл. 14а, ал. 3 от проекта му противоречи и го обезсмисля.</p> <p>Смятаме, че следва да отпадне и ал.4 на чл.14а, тъй като, макар текстът да е структуриран като диспозитивна норма, е спорно доколко в производство по несъстоятелност такава норма би била приета и била гласувана в този вид. Откриването на производство по несъстоятелност е типичен и задължително</p>		<p>Откриването на производство по несъстоятелност само по себе си не е</p>
--	--	--	--

	<p>предвидим случай на неизпълнение във всички договори за предоставяне на финансови услуги. Това обстоятелство безспорно трябва да бъде третирано като изпълнително събитие и по този специален закон. Още повече, че целта на закона е защита и неоспоримост при несъстоятелност на финансовите обезпечения и на разпоредбите за приключващо нетиране. Предлагаме чл. 14а, ал. 5 да се редактира, както следва:</p> <p><i>(5) Страна или орган в прекратителна процедура и оздравителна мярка При упражняването на правомощията си в производство по несъстоятелност единният не може да прехвърля частично права и задължения по договори в обхвата на е разпоредба за приключващо нетиране, нито да изменя или прекратява такива договори на основание, предвидено в съответната процедура или мярка единствено на основание откритото производство по несъстоятелност.</i></p> <p>Производствата за несъстоятелност не са единствените в българската правна система, които предвиждат правомощия за прехвърляне на права и задължения и правомощия за прекратяване на двустранно неприключени договори (т.нар. „cherry-picking“). Така например, чл. 777, ал. 1-3 от ТЗ в производството по стабилизация по Част пета от ТЗ предвижда cherry-picking право в полза на съда по стабилизация, което може да бъде използвано, за да отдели определени договори, включени в обхвата на разпоредба за</p>		<p>основание договор да бъде прекратен, освен ако страните не го уговорят изрично. Обявяването в несъстоятелност обаче е такова основание по закон, защото всички задължения на несъстоятелния длъжник стават изискуеми. В тази връзка само обявяването в несъстоятелност е винаги изпълнително събитие, независимо от волята на страните, но не и откриването на производство по несъстоятелност.</p> <p>Разпоредбата на чл. 14а, ал. 5 е насочена именно към ограничаване правомощието на синдика избирателно да прекратява отделни договори с разпоредба за приключващо нетиране, сключени на основание рамков договор или при общи условия. Тоест цели се ограничаване на т.нар. „cherry-picking“ (подбиране на най-доброто) за да се даде сигурност на приключващото нетиране.</p> <p>Цитираните разпоредби на чл. 777, ал. 1-3 от ТЗ не предвиждат „cherry-picking“ право в полза на съда по стабилизация, а напротив цели се възстановяване на търговеца и на неговата търговска дейност. Законът изрично указва, че съдът може да прекрати само договори, които не са необходими за продължаване дейността на търговеца и ако установи, че изпълнението на договора ще затрудни</p>
--	---	--	---

	<p>приключващо нетиране от останалите, от останалите договори и по този начин да се намеси в постигнатата от страните уговорка за управление на кредитен риск на нетна база. В допълнение, възможността за прехвърляне на определени активи и задължения в производството по стабилизация, без да бъде защитен обхватът на разпоредбите за приключващо нетиране, е в противоречие със съответните правила и защиты, предоставени на разпоредбите за нетиране в секторните режими за оздравяване (напр. чл. 109 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници). Поради това, обхватът на защитата в чл. 14а, ал. 5 от предложението следва да бъде изрично допълнен, така че да предоставя защита срещу правомощия за частично прехвърляне, изменение и прекратяване на договори с разпоредба за приключващо нетиране, както в прекратителни процедури, така и в оздравителни мерки.</p>		<p>изпълнението на предвидените в плана за стабилизация задължения на търговеца. Защита на приключващото нетиране в частност ограничаване възможността за упражняване на cherry-picking в производство по стабилизация не е наложителна, тъй като целите и срокът на това производство не възпрепятстват извършването на приключващо нетиране. Не може да става дума за противоречие с уредбата на приключващото нетиране в секторните законодателства, доколкото Законът за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници има различен предметен и субективен обхват от производството по стабилизация по Търговския закон.</p>
	<p>8. Предлагаме да се направи по-ясно разграничение между хипотезите на чл. 14 (Неприложимост на определени разпоредби относно договорите за финансово обезпечение) и чл. 14а (Неприложимост на определени разпоредби относно приключващото нетиране), като за яснота да се допълни заглавието на чл. 14а, както следва: „Неприложимост на определени разпоредби относно приключващото нетиране при липса на договор за финансово обезпечение“.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Договорът за финансово обезпечение е само един от видовете договори, в които може да има разпоредба за приключващо нетиране, но не е задължително. Не е налице припокриване между хипотезите по чл. 14 и чл. 14а. По чл. 14а се предоставя защита на всички договори с разпоредба за приключващо нетиране.</p>

	<p>Предвид обстоятелството, че обичайно договорите за финансово обезпечение включват и разпоредби за приключващо нетиране има припокриване на хипотезите на двете разпоредби. Според нас, в случай на наличие на разпоредба за приключващо нетиране по договор за финансово обезпечение следва да се прилага чл. 14, а не чл. 14а.</p>		
	<p>9. В законопроекта се предлага в чл. 16, ал. 2 думите „чл. 8, 10 и 11“ се заменят с „чл. 8, 10, 11 и 13“, думите „клауза за“ се заменят с „разпоредба за приключващо“, а думите „по силата на глава“ се заменят с „по силата на чл. 152 от Закона за публичните финанси и на глава шеста“ и се поставя запетая. Предлага към думите „клауза за нетиране“ да се добавят думите „или разпоредба за приключващо приключване“.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложената редакция създава противоречие при тълкуването и прилагането на разпоредбите.</p>
	<p>10. По измененията в Допълнителните разпоредби 10.1. В законопроекта се предлага в т.2 думите „влиза в сила клауза за“ се заменят с „да извърши приключващо“. С цел прецизиране, предлага след думите „влиза в сила клауза за нетиране“ се добавят „или бъде приложена разпоредба за приключващо нетиране“, като разпоредбата придобие следната редакция: „Неизпълнение“ е неизпълнение на финансово задължение или друго подобно събитие, уговорено между страните, при настъпването на което по силата на договор за финансово обезпечение или по силата на закон, обезпеченият има право да</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложената редакция създава противоречие при тълкуването и прилагането на разпоредбите.</p>

	<p><i>реализира или да придобие финансовото обезпечение, или влиза в сила клауза за нетиране, или бъде приложена разпоредба за приключващо нетиране.“</i></p>		
	<p>10.2. Отново, с цел прецизиране и разширяване на релевантните случаи на неизпълнение, предлагаме да се допълни дефиницията за „Изпълнително събитие“ в § 1, т. 7 и да придобие следната редакция: 7. „Изпълнително събитие“ е всяко неизпълнение на финансово задължение по чл. 12б, включително така както е дефинирано в договора или документа, от който възниква финансовото задължение, откриване на прекратителна процедура, налагането на оздравителни мерки или друго подобно събитие, уговорено между страните или предвидено в закон, при настъпването на което обезпеченият има право да реализира или да усвои финансовото обезпечение по договор за финансово обезпечение и/или при настъпването на което се извършва приключващо нетиране по договор с разпоредба за приключващо нетиране.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Откриване на прекратителна процедура и налагането на оздравителни мерки може да е изпълнително събитие, ако страните са го уговорили изрично. Текстът „друго подобно събитие, уговорено между страните“ дава възможност на страните да включат тези хипотези без да е необходимо изричното им дефиниране от законодателя.</p>
	<p>11. Във връзка с коментарите ни по т. 7 от настоящото становище за отпадане на ал.3 и ал. 4 на новия чл.14а предлагаме в допълнение да бъде създадена нова ал. 5 към чл. 645 от Търговския закон (ТЗ), като допълнение към предвиденото в § 23 от законопроекта относно изменения в ТЗ, както следва: „т. 3 В чл. 645 се създава ал. 5:</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Прихващането е различен институт от приключващото нетиране. Добавянето на разпоредба относно приключващото нетиране в чл. 645 от ТЗ ще създаде основания за двусмислено тълкуване и объркване между двата института. Систематичното място на приключващото нетиране не е в чл. 645 ТЗ.</p>

	<p><i>„(б) Алинея 3 и 4 не се прилагат по отношение на договор с разпоредба за приключващо нетиране по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение и за приключващото нетиране“.</i></p>		
	<p>12. Извън горното, би могло да се помисли и за изрични текстове в производството по стабилизация (паралелно на изричните разпоредби в Закона за банковата несъстоятелност), които да препращат към защитата на приключващото нетиране по този законопроект. Такъв текст би могло да гласи: <i>„Приключващо нетиране по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение и за приключващото нетиране се извършва съгласно уговореното от страните, независимо от започването или продължаването на производството по стабилизация.“</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Аргументите са изложени по-горе по т. 7 от становището на АББ.</p>
	<p>13. Считаме, че е допусната техническа грешка в § 19 от ЗР на проекта на ЗИД на ЗДФО, предвиждащ допълнения в Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН). Според нас, с предложения текст би следвало да се създава нова ал. 3 в чл. 22 от ЗБН, а не, както е понастоящем в проекта, нова ал. 2. Ето защо, текстът смятаме, че следва да бъде коригиран.</p>	<p>Приема се.</p>	